

PhDr. RUDOLF TICHÝ, CSc.
1924-1993

Na počátku ledna roku 1993 se uzavřela životní cesta předního moravského archeologa PhDr. Rudolfa Tichého, CSc. Smrt ho zastihla nedlouho po odchodu do důchodu, kdy již setrval v klidném ústraní rodinného domku v Mohelnici, aniž by však přerušil spojení s aktivním archeologickým děním.

Rudolf Tichý se narodil 8. května 1924 v Brně, kde absolvoval I. státní obchodní akademii. Další jeho osud nevedl přímočaře k archeologii. V roce 1943 byl totálně nasazen a po osvobození pracoval v různých profesích, mimo jiné také jako cizojazyčný korespondent. Teprve v roce 1952 se R. Tichému podařilo získat zaměstnání v Archeologickém ústavu ČSAV v Brně a současně se stal posluchačem archeologie, klasické archeologie a etnografie na filozofické fakultě brněnské univerzity. Zde v průběhu studia dotvářel svůj vztah k pravěku a vlastní odborný zájem zaměřil na problematiku mladší doby kamenné. Kultury staršího a středního neolitu na Moravě byly předmětem jeho diplomové práce, obhájené v roce 1958. Trvalou pozornost pak věnoval především nejstarším zemědělcům s lineární keramikou.

Se jménem Rudolfa Tichého je nerozlučně spojen výzkum sídliště v Mohelnici, kde byly zjištěny první kompletní půdorysy kúlových neolitických domů na Moravě. Z dalších lokalit, které v terénu zkoumal, je třeba uvést např. osadu s lineární keramikou v Žopech u Holešova, neolitické a eneolitické sídliště v Brně-Novém Lískovci a část kruhového areálu s moravskou malovanou keramikou v Křepicích na Znojemsku

(SPFFBU E 20—21, 1975—76, 239—244). Při terénním výzkumu se nemezil jen na neolitická naleziště, ale odkryl také sídliště horákovské kultury v Brně-Řečkovících (AR 21, 1969, 168—177), v Mohelnici narazil na latéské nálezy (PV 1973, 15), u Mikulova prozkoumal hroby z římského období (AR 9, 1957, 60—64) a věnoval se též slovanskému pohřebišti v Dolních Věstonicích (např. PV 1958, 57, 60—62; PV 1960, 101).

Teoretické vědecké bádání R. Tichého vyústilo v kandidátskou disertaci, která je známa především z publikované verze „Osídlení s volutovou keramikou na Moravě“ (PA LIII, 1962, 245—305). Další práce včetně zajímavých studií koncepčního rázu jsou uvedeny ve výběrové bibliografii zveřejněné u příležitosti jeho šedesátých narozenin (AR 36, 1984, 317 až 320).

PhDr. Rudolf Tichý, CSc., věnoval mnoho úsilí a času organizačním úkolům na svém pracovišti i mimo ně. Podílel se na budování ústavní knihovny, byl členem organizačního výboru výstavy Velká Morava a od roku 1971 vykonával funkci vědeckého tajemníka. Na vlastní odbornou práci zbývalo už jen málo času, protože značný díl zabírala také jeho rozsáhlá činnost překladatelská — kromě jiného je autorem všech německých překladů v časopise Přehled výzkumů. Díky mimořádným jazykovým schopnostem byl Rudolf Tichý nepostradatelným organizátorem a vítaným účastníkem všech mezinárodních konferencí, seminářů a sympozií. Naposledy v tomto směru výrazně pomáhal při přípravě a průběhu symposia uspořádaného ke 100. výročí objevu kultury s moravskou malovanou keramikou v Kravsku a v Těšeticích-Kyjovicích.

Zprávu o úmrtí doktora Rudolfa Tichého, CSc., jsme přijali na katedře archeologie se zármutkem. Nenávratně odešel nejen uznávaný odborník, ale především přátelský kolega, který byl vždy ochoten poradit a pomoci. Velké oblíbě se těšil u studentů archeologie, jimž býval častým konzultantem diplomových prací, a mezi nimiž se cítil dobře. Odešel přívětivý člověk, na něhož budeme vždy rádi vzpomínat.

Eliška Kazdová